

nership. Derfor siger vi fra, og derfor problematiserer vi det, og det er præcis det, som den debat, vi har haft her i dag, har haft til formål at gøre.

Vi problematiserer det, når meldingerne, når udtalelserne og citaterne er uklare, når man kan tolke det i retning af, at der åbnes op for fri arbejdstagerbevægelighed. Selvfølgelig er det dejligt og beroligende, at vi har en begavet udenrigsminister, som på den måde kan afmontere, men det ville jo være rarere, om den begavede udenrigsminister, som altså også var udenrigsminister i 2003, kunne have fået de meget klare og smukke hensigtserklæringer, begrænsninger, ind i den vedtagelse, som vi altså her diskuterer.

For sagen er jo desværre, at den danske udenrigsminister og Danmark i en lang række sager ikke er på linje med det Europa, som mange andre og særlig større europæiske lande vil have. Det er netop ikke rigtigt, at tanken om et føderalt Europa er død. Hele ideen bag EU-forfatningen er at skabe et føderalt Europa, at nedbryde nationalstaterne.

Kun ved at løsrive europæerne fra deres nationale samhørighedsforhold kan man flytte så megen magt, som der lægges op til, til et centralt styre i Bruxelles og tage den ud af de nationale hovedstæder. Som led i den strategi ligger altså at gøre Europa multietnisk, og det er i den sammenhæng, vi udtrykker en stærk bekymring ved det samarbejde, der foregår imellem EU og de muslimske lande i Nordafrika.

Dialog er afgjort en god ting, men det afhænger altså af, hvad det er, der bliver sagt, og der bliver givet vist sagt meget godt over Middelhavets vande. Men der bliver også sagt meget skidt, og det er det, som vi i Dansk Folkeparti vender os imod. Derfor er vi modstandere af optagelsen af Tyrkiet i EU.

Vi er modstandere af at skulle have fri arbejdstagerudveksling med de nordafrikanske lande. Vi er modstandere af, at EU skal føre en dialog med de muslimske lande, som i vid udstrækning er den rene eftergivelse. Det så vi senest i Muhammedkonflikten, hvor EU var blandt de sidste til at give Danmark ret i, at ytringsfrihed selvfølgelig går forud for ethvert religiøst dogme. Derfor stiller vi os skeptiske i den her sag.

Kl. 16.10

Men jeg skal takke for debatten, takke ikke alene for de underholdende indslag, som særlig socialisterne har været i stand til at levere, men

også for de saglige indslag, som regeringens repræsentanter har leveret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til hr. Morten Messerschmidt. Og så er det fru Anne Grete Holmsgaard – der ikke ønsker ordet.

Vi venter lige 2 minutter, til alle har indfundet sig i salen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 37 af Birgitte Josefsen (V) og Helle Sjelle (KF) (*se side 2918*) vedtoges med 83 stemmer (V, S, KF, RV og SF) mod 15 (DF og EL).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 36 af Morten Messerschmidt (DF) (*se side 2917*).

Forslag til vedtagelse nr. V 38 af Rune Lund (EL) (*se side 2929*).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 99: Forslag til lov om ændring af lov om social service, lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. (Bemyndigelse til at fastsætte regler om administration af kommunale krav om mellemstatslig refusion efter EF-retten m.v.).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).
(Fremsat 6/12 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Gudrun Laub (V):

Lovforslaget medfører, at staten kan udbetale refusion til kommunerne for de udgifter, de har haft i forbindelse med udgifter til naturalydelse